

Epilógus - Interjú a Komáromi Jókai Színház igazgatójával

2017. február 2. csütörtök - 10:15

Tóth Tiborral beszélgettünk a színház dotációjával kapcsolatos közelmúltban napvilágot látott reakciókról a második körben meghozott pozitív döntés fényében.

INTERJÚ

Az előző interjú címében kissé szerencsétlen módon az MKP felelősségét emeltük ki, holott a komáromi függetlenek ugyanúgy nem szavazták meg első körben a színház támogatását. Hogyan érintette Önt a címadás?

Először nem tudtam eldönteni, hogy valóban naiv félreértés, vagy valami politikai manipuláció áll a címadás oka és szándéka mögött. De mivel Önök tájékoztatatlanságukból adódó tévedésükért vállalták a felelősséget, megbizonyosodhattam arról, hogy az elsőről van szó. Az MKP komáromi helyi szervezete által nekem címzett nyílt levél leközlése utáni szerkesztői helyesbítéssel módosított cím már fedi a valóságot.

Kiss Péntek József nemrégiben azzal indokolta a támogatás megvonását, hogy valójában a Jókai Alapítvány pályázott a támogatásra, és a színház nem városi (hanem megyei) fenntartású intézmény. Elfogadhatónak tartja ezt az érvet?

Nem. Csodálkozom rajta, hogy volt színházigazgatóként nem tudja, vagy nem akarja tudni, hogy a Jókai Alapítványnak a megalakulásától fogva mi a küldetése és a szabályzata. A Jókai Alapítvány gyakorlatilag egyenlő a Komáromi Jókai Színházzal. Kizárólag a Komáromi Jókai Színházat támogathatja és a színház pénzügyi helyzetét segíti, valamint ezek egy részének lebonyolítását végzi. Ezek ellenőrzését az elnökség és a kuratóriumi tagok végzik. Az alapítvány elnöke Mokos Attila, igazgatója a színház mindenkori gazdasági igazgatója, öt tagú kuratóriumában pedig helye van a színház mindenkori igazgatójának. Jelenleg két városi képviselő is a kuratórium tagja: JUDr. Hortai Éva (a kezdetektől), valamint MUDr. Bastrnák Tibor. Amennyiben a színház Komárom városához támogatásért folyamodott az elmúlt évtizedekben, azt mindig a Jókai Alapítvány tette. Ez így volt Kiss Péntek József igazgatói tevékenysége alatt is. Az az érv pedig, hogy a Komáromi Jókai Színház nem városi fenntartású intézmény, hanem megyei és ezért nem illeti meg a támogatás, kimondottan megmosolyogtató a Maticára leadott „igen” szavazata tükrében. Ugyanis tudjuk, hogy a Matica Slovenska sem városi fenntartású intézmény.

Ön szerint „érzelmeiktől mentesen” született meg ez a döntés a független képviselő részéről?

Sajnos nem. Ha bárki figyeli az elmúlt néhány év színházról vagy éppen az igazgatóról alkotott véleményeit, különféle fórumokon és médiafelületeken, akkor a legnagyobb jóindulat mellett sem tudom ezt érzelmeiktől mentes döntésnek minősíteni. Ennek tükrében pedig az igazgatóval folytatott korrekt emberi viszonyról nyilatkozni kimondottan abszurdnak tűnik. Bocsánatos bűnnek tartom

emberi vagy szakmai tekintélyem szisztematikus aláásását, de amikor a színházra terelődik át ez a szándék vagy tevékenység, amellet nem vagyok hajlandó szó nélkül elmenni.

A volt színházigazgató nyilatkozatában megjegyezte, hogy „olyan színházat kell létrehozni, amelynek szakmai rangja van, ahová sikk és egyfajta elvárás eljárni, akkor majd a támogatás is emelkedni fog”. Hogyan vélekedik a fenti kijelentésről?

Belefuthatunk szakmai vitákba, de úgy gondolom, hogy erre itt kevés a felület. Korunk emberének jellemző tulajdonsága a felelősség nélküli üres frázisok pufogatása. Nem emlékszem rá, hogy ő konkrétan ilyen színházat csinált volna, s ezáltal a komáromi lakosság sikknek érezte volna a színházba járást, és úgy tudom, hogy a támogatási mutatók sem szöktek az egekbe. Olyan bemutatóra viszont emlékszem, amikor a szünetben kilencven ember hazament.

Természetesen tizennégy év távlatából sok mindent máshogy látunk, s hajlamosak vagyunk csak a szépre emlékezni... A Komáromi Jókai Színháznak jelen pillanatban nagyon jók mind a szakmai, mind a statisztikai mutatói annak ellenére, hogy sokkal nehezebb körülmények között dolgozik, mint tíz vagy húsz évvel ezelőtt. Az lenne az optimális, ha érzelmektől mentesen, objektíven látnánk és láttatnánk egymás sikereit és kudarcait egyaránt. Ugyanis mindkettőből kijutott neki is, és tagadhatatlanul nekünk is, mert a színház egy ilyen műfaj.

Az MKP nyílt levelében közölte, hogy tagjai körében felháborodást váltott ki, hogy az MKP-s városatyákat „vádolja” a támogatással kapcsolatos döntésért. Arra kérték, hogy értékelje át kijelentését, különben az „az Ön pártállását tükrözi”. Reagálna a levél tartalmára?

Már megtettem.

A levélben emellett meglepetésüket fejezték ki annak kapcsán, „hogyan egy ilyen jelentőségű intézmény igazgatója úgy címkézi az egyes városatyák párthovatartozását, hogy nincs tisztában a tényekkel”. Véleménye szerint egy színházigazgató valóban köteles követni egy párt belső történéseit?

Nem árt, ha tájékozott. Bár az is igaz, hogy napjaink politikai kultúrája egy picit megváltozott. Így elég nehéz követni a történéseket, főleg amikor ezek nem a megfelelő módon vannak kommunikálva a közvélemény felé. Hogy csak példát említek a bumm tegnapi tudósításából: „A képviselő-testület tagjai közül az MKP-Híd közös listán az MKP által jelölt, de azóta helyi szervezet nélküli MKP tag Szabó Béla, az MKP tagságáról lemondó Feszty Zsolt és Korpás Péter, az MKP-Híd közös listán a Híd által jelölt Andruskó Imre, Bastrnák Tibor, Batta György, Hortai Éva, az MKP-Híd közös listán a Híd által jelölt, de azóta a frakcióból kilépett Ipóth Szilárd és Varga Tamás, a Komáromi Függetlenek Csoportjához tartozó Bujna Zoltán, Keszegh Margit, a függetlenként bejutó, de azóta MKP-sá vált Knirs Imre, illetve a függetlenként induló és azóta is független Less Károly, Marek Anton, Štefan Bende, Konstantín Glič és Ondrej Gajdáč szavazott a támogatásról.” Ön szerint az átlagember szempontjából ez egyszerű, világos és követhető? Ez az ügy egyébként arra is fényt derített számomra, hogy újra van MKP alapszervezet Komáromban, s most már a tagok névsoráról is pontosan informálódtam.

Néhány nappal ezelőtt a képviselő testület napirenden kívül újra szavazott a támogatásról immár 15 000 eurós értékben. Ezúttal a Komáromi Jókai Színház javára döntöttek. Minek köszönhető a pozitív döntés?

Bár a függetlenek nyolcas csoportjának több tagja a betervezés előtt hazament, beleértve a volt színházigazgatót is, a tizenöt „igen” szavazattal most már akkor is átment volna a javaslat, ha teljes létszámban vannak jelen a képviselők. A jelenlévők közül pl. néhány múltkori „tartózkodó” most „igen”-nel szavazott, közöttük Knirs Imre egyedüli MKP-s városi képviselő is, aki Feszty Zsolttal együtt terjesztette be a javaslatot. Itt ragadnám meg az alkalmat, hogy megköszönjem az igen szavazatokat azon képviselőknek, akik ezzel támogatták színházunkat, és külön megemlíteném Andruskó Imre, Feszty Zsolt és Less Károly határozott kiállását, valamint a három szlovák képviselő (Ondrej Gajdáč, Konštantín Glič, Anton Marek) már másodszori pozitív hozzáállását is.

Mennyiben változtatták meg álláspontjukat a korábban nemmel voksoló városi képviselők?

Hogy ki, miért és hogyan szavazott, tartózkodott, vagy miért szavazott másként, mint a múltkor, arról személyesen őket kellene megkérdezni. „Nem”-mel korábban sem szavazott senki, a tartózkodás volt a jellemző. Nem értem a szavazásnál a „tartózkodás” lehetőségét. Ugyanis számomra az a „nem vállalom a véleményemet” kategóriája és egyenlő a „nem”-mel. A választópolgár véleményekre kíváncsi, nem pedig taktikai kibúvókra.

Ezáltal a vártnál magasabb finansziális támogatást kapott az intézmény. Továbbra is a területrekonstrukcióra fordítják majd az összeget?

Folytatni szeretnénk azt a munkát, amit már szakaszokban elkezdtünk, és ami sajnos nagyon sok pénzbe kerül. Most Kaszás Attila szobrának környéke van soron, azt szeretnénk rendbe tenni. A közhiedelemmel ellentétben ez nem területrendezés, hanem rekonstrukció, ami tönkrement lépcsők és kőfelületek cseréjéről szól. Távlati tervben van a szobor melletti szökőkút beüzemelése is. Újra hangsúlyozom, csak azt tesszük rendbe, ami évtizedekig a város tulajdonát képezte. A cél a színház egész környékének megszüpítése, modernizálása, parkolókkal, beléptető sorompókkal stb. Úgy gondolom, hogy ez mind a színháznak, mind pedig Komárom város lakosságának kijár.

(Címlapfotó: Somogyi Tibor)

(bumm/noé)